

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Οι 12 μήνες: Μάιος, εἰκὼν ὑπὸ Στεφάνου Ξενοπούλου, ποίημα ὑπὸ Ἰωάννου Πολεμη.
 Τὸ Ὀκταήμερον, ὑπὸ Γρ. Ξ.
 Ὁ Νεκρὸς, διήγημα ὑπὸ Ν. Ἐπισκοποπουλου.
 Ἐθνικὰ ὄβρις, ὑπὸ Σπυρ. Π. Λάμπρου.
 Τὸ καρδί, ποίημα ὑπὸ Στεφάνου Μαρτζώκη.
 Ὁ Χρυσοκάραβος, διήγημα Ἐδγάρδου Πόου (μετ' εἰκόνων), μετάφρασις Ἐμμανουὴλ Ροῖδου.
 Ἀνοικτὰ Γράμματα.
 Ἐπιστημονικὰ Ἀνάλεκτα ὑπὸ Ρ*.
 Χρονικά.—Ζητήματα καὶ Ἐρωτήσεις.
 Ἠ Ἀλληλογραφία μας.
 Ὅδος ἐν Σμύρνῃ (εἰκὼν).

Εἰς τὸ προσεχές: Στὴν Ἰτιά ἀπὸ κάτω, δραματικὸν εἰδύλλιον ὑπὸ Δ. Γρ. Καμπούρογλου (ἀπόσπασμα).—Φειδοτραγουδά, ἀνεκδοτὸν ποίημα τοῦ Γ. Βιζυνοῦ.—Ὁ θάνατος τῆς Ἀασῆς (μία σκηνὴ ἀπὸ τὸν Peer Gynt τοῦ Ἰψεν) κτλ.

Ἡ ἐπιστολαὶ καὶ ἐν γένει πᾶν τὸ ἀφορῶν τὴν «Εἰκονογραφημένην Ἐστίαν»: Πρὸς τὸν κύριον ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΝ, διευθυντὴν τῆς: «Εἰκονογραφημένης Ἐστίας» Ἀθήνας.

Ἀυτρωσέ με Κύριε τῶν τοιούτων... κακῶν.

Ἀρχαῖοι λοιπὸν, μεσαιωνικοὶ καὶ νεώτεροι Ἕλληνες εἰσὲν διημιλλήθησαν πρὸς ἀλλήλους περὶ τῆς κακολογίας τῶν ξένων καὶ τῆς δυσφημίας ἑαυτῶν. Ἄλλ' ἀρκείτω ἡ καταριθμησις τῶν μικροχόλων γεννημάτων τῆς ἑλληνικῆς εἰρωνείας. Ὡς ἀντίδοτον δὲ κατὰ τοῦ τοιούτου φιλοσκόμματος φόγου, εὐ πικρὰ ἐν ταύτῃ τῇ διατριβῇ παρέθηκα ἀπογεύματα, ἐπιτραπήτω νὰ τελευτήσω τὸν λόγον, ὑπομιμνήσκων περιέργων ἔργων νέου Ἑλλήνος συγγραφέως, ἐν ᾧ ὅλως ἀντιθέτως ἀνεγράψαν μόνον τάχαθὰ ἑλληνικῶν τε καὶ ξένων χωρῶν. Εἶνε τοῦ ἐν πολλοῖς ἀστείου πολυγράφου τοῦ δεκάτου ἐβδόμου αἰῶνος Καίσαρος τοῦ Δαπόντε ὁ «Κανὼν περιεκτικὸς πολλῶν ἐξαίρετων πραγμάτων, τῶν εἰς πολλὰς πόλεις καὶ νήσους καὶ ἔθνη καὶ ζῶα ἐγνωσμένων». Πάντα τὰ θαυμασία καὶ ἐξαίρετα, τοπεῖα ἄξια θεᾶς καὶ κτίρια περίπυστα, προϊόντα τῶν τριῶν βασιλείων τῆς φύσεως, ἀνδρῶν καὶ ἔθνων ἀρεταί, ἐδώδιμα καὶ ἔργα τέχνης συνέλεξεν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐν ὁμαίᾳ εὐλογίας ὁ Σκοπελίτης μοναχὸς, συναποτελέσας ψηφιδώμα ἐν ᾧ ἡ λαμπαργία ἀνθαμιλλᾷται πρὸς τὰς ἐξ ἀναγνωσμάτων πικρῶν καὶ πικρῶν περιουσιῶν ἀναμνήσεις. Ἐστὼ δὲ ἕκαστον τοῦ ὅλου ἡ πρώτη ὁδὸς τοῦ Δαποντείου κανόνος.

«Ἀνοῖξω τὸ στόμα μου, καὶ διηγήσομαι ἅπαντα, ἐξαίρετα πράγματα» δεῦτε ἀκούσατε, δεῦτε ἄρχοντες, δεῦτε

»πραγματευτάδες, δεῦτε καὶ οἱ πλοῦσιοι, »δεῦτε καὶ πένητες.

» Κρασί Σκοπελίτικο, κουμανταριά ἢ »Κυπριώτικη, μοσχάτο Σαμιώτικο, καὶ »μερικὰ τῆς Φραγγιάς, Δάντζικας βούτ- »καὶ δὲ, καὶ Βλαχοπογδανίας, ῥοσόλια »Κορφιάτικα, ἐκλεκτὰ πράγματα.

» Γαρόφαλα Χιώτικα, καὶ ἡ μαστίχη »καὶ μύγδαλα, μῆλα τὰ Μπογιάνικα, »κεράσια τῶν Γραβῶν, Βλαχιάς βύσσινα, »ἡ ῥαζακκίς σταφίδες, καὶ σύκα τῆς Σμύρ- »νης δὲ, ἐκλεκτὰ πράγματα.

» Πόλις τὰ ῥοδάκινα, Ὁρουσ Σινᾶ τὰ »ἀπίδια, τὰ κίτρα τὰ Χιώτικα, καὶ τὰ »Ἀζιώτικα, καὶ τὰ Κώτικα ἐκεῖνα τὰ »καρπούζια, πεπόνια τὰ Βώδινα, ἐκλεκτὰ »πράγματα.

» Τῆς Προύσας τὰ κάστανα, τοῦ Χαλε- »πιου τὰ φιστίκια, τῆς Κίου τὰ ῥόδια, »τὰ καϊσιὰ Δαμασκοῦ, καὶ δαμάσκηνα, »Μάλτας τὰ πορτοκάλια, καὶ τοῦ Ῥα- »χιτίου δὲ, ἐκλεκτὰ πράγματα.»

Ὅστις τῶν ἀναγνωστῶν θὰ ἔχη τυχὸν τὴν ὑπομονὴν νὰ διεξέλθῃ τὸν Κανὼνα τοῦτον τοῦ Δαπόντε μέχρι τέλους θὰ πεισθῇ, ὅτι, ἂν οἱ Ἕλληνες τῶν τε ἀρχαίων καὶ τῶν νέων χρόνων ὑπῆρξαν εὐεπίφοροι εἰς ψόγον τῶν κατ' ἀλήθειαν ἢ κατὰ φαντασίαν κακῶν, ἀλλ' οἱ Ἕλληνες καλόγηροι ἀνεδείχθησαν δοκιμώτατοι περὶ τὴν ἐξεύρεσιν καὶ ἐξύμνησιν τῶν ἐκλεκτῶν πραγμάτων.

ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΣ

ΤΟ ΚΑΡΑΒΙ

Καὶ ἔσχιζε τὴ θάλασσα πηγαίνοντας, Ἐπὶ κύματα δὲ δέλφινος ἀπλώθηκε, Ὁλόμαυρο ἕνα σύγνεφο προβαίνοντας, Ὁγλήγορα ἕνας σίφουνας ὀκώθηκε. Ἐγύριζεν, ἐσφύριζεν αὐθαίοντας, Ἡ θάλασσα ἀφ' τὰ βάθη ἀνακατόνηκε. Ἐπύλαινε κ' ἐγύριζε κ' ἐρχότουνα, Ἐκόπαζεν, ἐμουγγρίζε, ἀπλώνότουνα.

Ὁγλήγορα τὸ σύγνεφο ἀπλώνότουνα Κι' ὁ σίφουνας δὲ δαίμονας ἐσφύριζε, Πυκνότερο ἄλλο πῖσω του ἐφαινότουνα Ποῦ μουγγρίζεν, ἐμαύριζε, ἐσπινθήριζε, Ἡ θάλασσα με μάνητα ἐπετιότουνα, Σὰ νᾶτανε νερόμυλος ἐγύριζε Ἐγγίζανε ἔς τὸ πέλαο τὰ κατάρτια του Τεντώνανε, ἐσφύριζαν τὰ ξάρτια του.

Ἀφρίζοντας τὰ κύματα ἀνεβαίνανε, Σὰ γίγαντες ἐπάνω του ἔχουμούσανε, Οἱ ναύκληροι τὴ γούμενα ἐθαταίνανε Κι' ἀτρόμητοι τὸν κίνδυνον ἐθορούσανε Τοῦ πέλαγου ἀφ' τὴν ἄβυσσον ἐπροβαίνανε Καὶ τότε ἀπὸ τὰ οὐράνια ἐροβολούσανε, Τὸ ἀπειρο ἐσκοτεινιάζε, ἐκαίότουνα, Σὰ φειδία τ' ἀστροπέλεκα ἐφαινότουνα.

Νὰ κόψουνε τὰ ἄρμενα ἐγυροῦσανε Μὰ πᾶνον τους τὰ κύματα ἐκτυπούσανε, Ἐτρέμανε, ἐκοπιάζανε, ἐπαλεύσανε Κι' οἱ δύστυχοι δὲ ξέρανε ἂν ἐξούσανε Ἡ δύναμις ἔς τὰ χεῖρα λιγοστεύσανε, Τὰ διὰπλάτα τὰ δάκτυλα δὲν κλειούσανε. Ἐπάνω τους οἱ ἀνεμοὶ ἐροχτήσανε, Ἐπὶ τὰ σύγνεφα ἡ ἔσπιν ἄβυσσον ἐκορυφήσανε.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΡΤΖΩΚΗΣ

Ο ΧΡΥΣΟΚΑΡΑΒΟΣ¹

Διήγημα Ἐδγάρδου Πόου.—Μετάφρ. Ε. Δ. Ροῖδου.

Ταῦτα λέγων ἐθέρμανεν καὶ μοῦ ἔτεινεν τὴν μεμβράνην. Ἐπ' αὐτῆς ἐφαίνοντο κόκκινα σημεῖα καὶ ἀριθμοὶ ὡς ἑξῆς:

53 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ + 305) 6* ; 4826) 4 $\frac{1}{2}$; 806* ; 48 + 8(860) 85 ; 1 $\frac{1}{2}$ (; $\frac{1}{2}$ *) 8 + 83 (88) 5 * + ; 46 (; 88 * 96 * ? ; 8) * $\frac{1}{2}$ (; 485) ; 5 * + 2 : * $\frac{1}{2}$ (; 495 6 * 2 (5 * + 4) 8(8 * ; 4069285) ; 6 + 8) 4 $\frac{1}{2}$; 1 ($\frac{1}{2}$ 9 ; 48081 ; 8 : 8 $\frac{1}{2}$ 1 ; 48 + 85 ; 4) 485 + 528806 * 81 ($\frac{1}{2}$ 9 ; 48 ; (88 ; 4 ($\frac{1}{2}$? 34 ; 48) 4 $\frac{1}{2}$; 161 ; : 188 ; $\frac{1}{2}$? ;

— Σὲ ὁμολογῶ, εἶπον ἐπιστρέφων εἰς αὐτὸν τὸ ἔγγραφο, ὅτι δὲν ἐννοῶ ἀπολύτως τίποτε. Ἄν ἐπρόκειτο νὰ λάβω ὡς ἀμοιβὴν τῆς λύσεως τοῦ γρίφου τούτου ὅλους τοὺς θησαυροὺς τῆς Γολκόνδης, εἶμαι βέβαιος ὅτι δὲν θὰ τοὺς ἐκέρδιζα.

— Ἡ λύσις ἐν τοῖτοις δὲν εἶναι ὅσον φαίνεται ἐκ πρώτης ὄψεως δύσκολος. Οἱ ἀριθμοὶ καὶ τὰ σημεῖα ταῦτα ἀποτελοῦν βεβαίως κρυπτογράφημα. Ἐκ τῶν ὅσα ὁμοῦ γνωρίζομεν περὶ τοῦ πλοίαρχου Κιδ πρέπει νὰ τὸν ὑποθέσωμεν ἀνίκανον νὰ ἐπινοήσῃ κάπως πρωτότυπον καὶ πολύπλοκον σύστημα κρυπτογραφίας. Ἐθεώρησα λοιπὸν πιθανώτατον ὅτι ὁ προκείμενος γρίφος ἀνήκεν εἰς τὴν τάξιν τῶν συνήθων καὶ μόνον ὑπὸ ἀξέστου θαλασσινοῦ δυναμένων νὰ θεωρηθῶσιν ὡς δυσλῦτων.

— Κατῶρθωσες λοιπὸν ν' ἀναγνώσῃς τὰ ἱερογλυφικά ταῦτα ;

— Εὐκολώτατα, ἀφοῦ εἶχα ἀναγνώσει προηγουμένως πλεῖστα ἄλλα ἀσυγκρίτως πολυπλοκώτερα. Ἰδιαίτεροι περιστάσεις καὶ φυσικὴ τις κλίσις μ' ἔκαμαν νὰ ἐνδιαφέρωμαι εἰς τὰ τοιαῦτα προβλήματα καὶ ἀποτέλεσμα τῶν μελετῶν μου ὑπῆρξεν ἡ πεποίθησις, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀίνιγμα τοιούτου εἶδους δημιουργηθὲν ὑπὸ τῆς ἀνθρωπίνης εὐρετικότητος, τὸ ὅποιον δὲν δύναται ἡ ἀνθρωπίνη εὐρετικότης νὰ λύσῃ διὰ τῆς καταβολῆς τοῦ ἀπαιτουμένου κόπου. Ἀφοῦ λοιπὸν κατῶρθωσα νὰ καταστήσω εὐδιάκριτα τὰ κρυπτογραφικά σημεῖα ἡδυνάμην νὰ θεωρήσω τὴν δυσχέρειαν τῆς λύσεως ὡς ἀνάξιαν λόγου. Εἰς τὴν παρεῦσαν περίπτωσιν, ὅπως καὶ εἰς πᾶν ἐν γένει εἶδος κρυπτογραφίας, τὸ πρῶτον ζήτημα εἶναι ὁ ὀρισμὸς τῆς γλώσσης εἰς τὴν ὁποίαν ἐγράφη, διὰ τὸν λόγον ὅτι ἡ μέθοδος τῆς λύσεως ἐξαρτᾶται κατὰ πολὺ ἐκ τοῦ πνεύματος ἐκάστης γλώσσης. Εἰς τὴν προκειμένην ὁμοῦ περιπτῶσιν ἡ ὑπογραφή Kidd, μὲ ἀπῆλλαττεν ἀπὸ τὸν κόπον νὰ δοκιμάσω ὅσας ἐγνώριζον γλώσσας, διὰ τὸν λόγον ὅτι τὸ Kidd δύναται νὰ παρασταθῇ δι' ἐπιφύου μόνον ἀγγλιστί. Περιττὸν ἐκ τούτου ἐθεώρησα νὰ λάβω ὑπ' ὄψιν

¹ Ἴδε σελ. 165.